

Statsministeren kunne tilslutte sig dette synspunkt, og et ændringsforslag er udarbejdet i overensstemmelse hermed.

En af et udvalgsmedlem fremsat forespørgsel om, hvorvidt katekestillingen fortsat blev bevaret, og om kateketerne fremtidig kunne være både præster og lærere, blev af statsministeren besvaret bekræftende, idet statsministeren samtidig fremhævede, at den samme persons varetagelse af de kirkelige og skolemæssige funktioner ville være praktisk navnlig på de mindre pladser. Statsministeren gjorde i denne forbindelse opmærksom på, at det nye i forslaget var det, at det fremtidig ville være muligt at ansætte en kateket alene til lærergerning, forsåvidt han måtte ønske at være fritaget for den gejstlige gerning.

Under samrådet med statsministeren blev der endvidere givet udtryk for betænkelighed ved, at gennemførelsen af de foreslåede ændringer i skolevæsenet ville medføre, at der ikke i tilstrækkelig grad blev taget hensyn til den grønlandske befolknings særlige forudsætninger ved tilrettelæggelsen af undervisningen.

Statsministeren afgav heroverfor en forsikring om, at der ville blive taget det videst mulige hensyn til den grønlandske befolknings særlige forudsætninger og interesser ved tilrettelæggelsen af undervisningen i skolerne i Grønland.

Under udvalgets behandling har der endelig været rejst spørgsmålet om at medtage en repræsentant for købmandsstanden i det i § 3 i forslag til lov om Den kgl. grønlandske Handel omhandlede styrelsesråd.

Fra statsministerens side blev der givet udtryk for betænkelighed ved en yderligere udvidelse af styrelsesrådet, der i forvejen havde et meget stort medlemstal, og statsministeren pegede på, at der til at varetage handelens interesser var foreslået et medlem fra Grosserer-Societetet og et medlem fra Provinshandelskammeret.

Udvalget har — uanset sympati overfor tanken om en repræsentant for købmands-

standen — ment at måtte tilslutte sig statsministerens betænkeligheder ved yderligere at forøge antallet af medlemmer i styrelsesrådet.

Endelig er det under forhandlingerne blevet gjort gældende, at den i § 3, stk. 2, i forslaget til lov om en grønlandsk erhvervs-lånefond indeholdte afdragstid på 15 år for de af lånefonden ydede lån i givet fald kan virke særdeles usmidigt og hemmende, og der tilvebragtes derfor enighed om at tilføje en bestemmelse, der giver adgang for statsministeren til efter forhandling med finansministeren i det enkelte tilfælde at tillade en længere afdragstid.

I overensstemmelse med resultaterne af udvalgets drøftelser og de førte forhandlinger med statsministeren er der af statsministeren stillet nedenstående ændringsforslag, der er tiltrådt af udvalget.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af Elin Appel, Evald Christensen og Jensen-Broby) indstiller herefter lovforslagene til *vedtagelse* med de af statsministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Et *mindretal* (Elin Appel og Jensen-Broby) finder det urigtigt, at rigsdagen påtager sig ansvaret for dette lovkompleks, men i virkeligheden ved kun løseligt at gennemse lovforslagene fraskriver sig muligheden for at få indsigt i problemerne og indflydelse på deres løsning. Reelt ligger afgørelsen derfor praktisk talt hos kommission og ministerium alene, skønt det drejer sig om lovforslag, der vil ændre hele Grønlands struktur. Ingen tid har der været levnet til at foretage nogen undersøgelse af, om de udgifter, som forslagene kræver af den danske stat, kan holdes indenfor de beløb, der er nævnt. Med de erfaringer, som bevillingsmyndighederne hidtil har gjort, tillader mindretallet sig at tvivle på, at de overslag, der er opstillet, kan holde, og tror på, at de ligesom alt andet, der angår Grønland, vil blive overskredet med mange millioner.

Mindretallets væsentlige indvendinger